

Sygn. akt II CSK 353/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w P.
przy uczestnictwie W. K.

o wykreślenie spółki z Krajowego Rejestru Sądowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt X Ga (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzeka,
że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania
kasacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do

rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik W. K. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 31 stycznia 2017 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości. Bezskuteczność egzekucji z majątku spółki można wykazywać nie tylko tytułem egzekucyjnym przeciwko spółce na podstawie, którego prowadzona była przeciwko niej egzekucja, ale w każdy sposób, który wskazuje, że majątek spółki nie wystarczy na zaspokojenie jej wierzycieli. Stanowisko to można uznać za utrwalone w orzecznictwie, (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2003 r. IV CKN 1779/00, OSNC 2004, nr 5, poz. 76 oraz wyrok z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 416/01, OSNC 2004, nr 7 - 8, poz. 129). W sytuacji, gdy oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości ze względu na brak środków na pokrycie kosztów postępowania egzekucyjnego, oczekiwanie, że dla wykazania bezskuteczności egzekucji wobec spółki potrzebny jest wyrok przeciwko spółce oraz prowadzenie na jego podstawie egzekucji przeciwko spółce dla uruchomienia postępowania przeciwko członkom zarządu na podstawie art. 299 k.s.h. jest pozbawione podstaw prawnych. Wstrzymywanie z tego powodu wykreślenia spółki z rejestru przedsiębiorców nie znajduje uzasadnienia, gdyż brak wyraźnych argumentów, aby z tego powodu utrzymywać w obrocie podmiot, który nie ma żadnego majątku. W takiej sytuacji niezakończone procesy przeciwko spółce nie mogą być uznane za 'bieżące interesy spółki' w rozumieniu art. 282 k.s.h. Wskazywany w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne nie spełnia wymogu istotności, który uzasadniałby przyjęcie jej do rozpoznania. To samo dotyczy potrzeby wykładni wskazanych w skardze kasacyjnej przepisów prawa.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

aj